

[Boligministeren]

spørgsmål. Det, jeg prøvede at påvise, var i hvert fald, at hvis man blot fortsætter den årrække, der har været tale om, et år eller to frem, så vil det højst sandsynligt give et helt, helt andet resultat.

Må jeg sige til hr. Torben Lund, at der i dag også er fremsat lovforslag om ændring af boligstøttelovgivningen, så det får vi rig lejlighed til at diskutere, når lovforslaget bliver behandlet i næste uge.

Boligbehovet mener jeg nu jeg var inde på. Jeg mener også, at vi i de vurderinger, vi foretager, og i de lovforslag, vi kommer med, forsøger at tage hensyn til den forventede udvikling. Jeg vil gerne pege på, at vi jo både i forbindelse med byfornyelseslovgivningen og i forbindelse med ældreboliglovgivningen nu gerne vil gøre noget ekstra i forbindelse med byfornyelsen, således at vi kan få forbedret en lang række af de mindre lejligheder, hvor ældre bor. Jeg synes som hr. Torben Lund, at det er meget beklageligt, at der er så stor en del af de ældre her i samfundet, der bor under sådanne omstændigheder, at de faktisk ikke har mulighed for at komme ud eller komme på gaden, og det er jo en af de ting, vi gerne vil have med i forbindelse med det lovforslag, som er fremsat i dag. Det har vi også peget på i redegørelsen, så vi er i hvert fald opmærksomme på, at der er ændringer i de forskellige boligbehov. Det gælder også i forbindelse med udviklingen i familiemønstret, og det er jo en af grundene til, at vi ikke mener, der er behov for de meget store familieboliger inden for den almen-nyttige sektor. Der er behov for mindre og mindre enheder og placeret på de rigtige steder.

Med hensyn til ændringer i kvoterne blev der sagt, at det udelukkende er den almen-nyttige sektor, der skal holde for. Det er jo altså heller ikke helt rigtigt, for nu foreslår vi, at vi dropper de lette kollektivboliger og ændrer dem til den nye ældreboligform. Og sidste år havde vi også en ændring i nedadgående retning i antallet af andelsboliger, så heller ikke det postulat holder.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Vi kunne gøre debatten her umådelig meget længere og umådelig meget mere trætte-nde, hvis vi gentog alle de spørgsmål til bolig-

ministeren, som er stillet heroppefra, og som boligministeren ikke har svaret på.

Det vil jeg ikke gøre, men jeg vil gerne gentage ét af spørgsmålene, som jeg så til gengæld forventer at få et rimeligt svar på. Det gælder noget, som ikke omtales i redegørelsen overhovedet, hvilket bekymrer mig en hel del: har man i boligministeriet eller har boligministeren nogen som helst planer om at løse det problem, at ikke blot privat udlejningsbyggeri, men også og især nyt almen-nyttigt byggeri efterhånden er så dyrt, at almindelige mennesker ikke har råd til at bo i det?

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 136:

Forslag til lov om uddannelse af erhvervspiloter.

(Fremsat 22/1 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Baggrunden for lovforslaget er, at der er opstået knaphed på piloter, og at denne knaphed måske i særlig grad rammer forsvaret.

Når der er opstået knaphed på piloter, skyldes det bl.a., at de prognoser, man har haft på området, ikke har holdt stik. Og når det i særlig grad rammer forsvaret, hænger det dels sammen med, at den offentlige lønpolitik efterhånden har ført til sådanne afstande imellem lønningerne i det private erhverv og lønningerne i det offentlige, at det trækker folk væk fra det offentlige, dels også – efter det for mig oplyste – sammen med, at man fra de planlæggende myndigheder inden for forsvaret i 1984 tilkendegav, at der kunne blive tale om afskedigelser, og at folk derfor frivilligt af frygt for afskedigelser søgte væk fra forsvaret.

All right, hvad skal der så gøres ved det? Der er mange ting, der kan gøres, men generelt vil der være brug for at uddanne flere piloter, og da det er ganske dyrt at uddanne folk som militære piloter, er tanken om en